

Cuvânt pastoral la Sărbătoarea Învierii Domnului

† IRINEU,

PRIN HARUL LUI DUMNEZEU
ARHIEPISCOP AL ALBA IULIEI

*Cinstitului nostru cler, cinului monahal și bine-credincioșilor creștini
din Eparhia noastră, har și pace de la Dumnezeu,
iar de la noi, părintească binecuvântare!*

*Iubiți fi duhovnicești,
Hristos a înviat!*

Ca Dumnezeu adevărat, Mântuitorul nostru Iisus Hristos are, de la crearea lumii, o demnitate împărătească. El este Stăpân până la marginile pământului, împărțind darurile Sale tuturor neamurilor (cf. Ps. 2, 6; Ier. 27, 5; Zah. 9, 9). Această demnitate împărătească a primit-o și ca Om adevărat, exercitându-Și puterea prin suportarea suferințelor și prin săvârșirea minunilor, iar după moarte, prin Coborârea la iad și prin Învierea Sa, sfărâmând stăpânirea răului. La sfârșit, va veni în mare strălucire la Judecata de obște, când va împărți dreptatea (cf. II Cor. 5, 10).

Este o imensă mângâiere pentru noi să știm că Eternul Răscumpărător e înălțat în slava Împărăției cerești, unde Jertfa Sa ispășitoare are o veșnică putere să curățească pe cei ce cred (cf. Evr. 1, 3; 10, 12). El Se află acum și cu trupul unde Se află cu dumnezeirea, pe tronul dumnezeiesc, pe treapta supremei autorități. Cu adevărat, Mielul înjunghiat împărățește (cf. Apoc. 5, 12), având primul loc în conducerea lumii spre îndumnezeire și în lucrarea de aducere a ei la unirea deplină cu Dumnezeu Tatăl, Creatorul și Atotțiitorul.

Drept-măritori creștini,

Când Sfântul Apostol Ioan a fost exilat în Insula Patmos, între anii 94-95, aflat în stare de extaz, a văzut cerul deschis, iar pe Dumnezeu șezând pe tronul

ÎPS Dr. Irineu Pop

Său. El a fost încredințat că oricât de grele sunt pentru creștini încercările aici jos, acolo sus, pe tron, stă „Împăratul împăraților și Domnul domnilor” (I Tim. 6, 15), Care ține toate sub control. În cartea Apocalipsei, în capitolul patru, ucenicul iubirii ni-L prezintă pe Iisus Hristos așezat pe tronul Său. Într-adevăr, El „are stăpânire asupra morții și asupra vieții, că stăpânește pe cele de sus și pe cele de jos”, după cum zice Sfântul Ioan Gură de Aur.

Șezând pe tronul suprem al slavei Sale, Hristos împărățește cu putere multă. Dacă răsfoim paginile Sfintei Scripturi, vom observa că, atunci când văzătorii de Dumnezeu erau în necaz, au văzut un tron. Astfel profetul Iezechiel, în exil, a văzut un tron (cf. Iez. 10, 1), profetul Daniel, observând „urâciunea pustiirii”, a văzut un tron (cf. Dan. 7, 9), apostolul Ioan, exilatul din Patmos, a văzut un tron (cf. Apoc. 4, 2), iar în toată bezna timpului lor, martirii creștinătății, prin „cerul deschis” (Fapte 7, 56), au văzut un tron. Aceste viziuni ne dovedesc faptul că cele create aparțin lui Dumnezeu-Tatăl și lui Dumnezeu-Fiul, „Împăratul lumii întregi, Care are stăpânire peste toate”, cum Îl numește Sfântul Grigorie de Nyssa.

Cel Atotputernic și Atotțiitor, Care șade pe tronul măririi Sale, a realizat pentru noi cea mai mare biruință din câte universul a văzut vreodată: ÎNVIEREA. Datorită Învierii lui Hristos, creștinul adevărat este un optimist pe vecie. Acesta știe că în lume sunt persoane rele, care voiesc războiul. Acesta mai știe că există lucruri rele, precum cancerul și scleroza multiplă, care subminează sănătatea biologică. Totuși, el nu-și pierde speranța, ci, în ciuda multor dificultăți, privește în sus, la Hristos, despre Care Sfântul Chiril al Alexandriei spune că, plecând la cer, „S-a așezat să împărățească iarăși dimpreună cu Tatăl”.

Dumnezeu este și rămâne încă supremul Cărmuitor al lumii Sale și nimeni și nimic nu-L poate învinge vreodată. Privind în sus cu încredere, noi putem primi adevărata perspectivă asupra vieții. Primejdii și amenințări vor exista întotdeauna. Doctorii vor continua să spună că urmează să ai parte de o operație riscantă. Politicienii vor continua să discute despre primejdia unui colaps economic. Prezicătorii sfârșitului lumii vor continua să vorbească despre venirea catastrofei nucleare. Dar noi, creștinii, nu ne pierdem speranța, pentru că Dumnezeu ne poartă de grijă dacă-L iubim și-L ascultăm. „El rămâne lângă noi până la ultima noastră suflare”, ne asigură Clement Alexandrinul.

Primii creștini aveau o credință exprimată prin viziunea lui Dumnezeu pe tronul Său. Ei erau încredințați că Fiul lui Dumnezeu poate să clatine Imperiul Roman și să schimbe fața istoriei. De-a lungul veacurilor, în care n-au lipsit prigoana și suferința, creștinii au înțeles că Mântuitorul înviat determină biruința adevărului și a dreptății în viața noastră, iar, „la a Doua slăvită Arătare, va fi și Se va proclama Dumnezeu și Împărat al întregii zidiri”, precum afirmă Sfântul Maxim Mărturi-

Pastorală la Sărbătoarea Învierii Domnului

sitorul. Atunci, în fața biruinței Sale finale, „I se va pleca tot genunchiul și toată limba-I va da slavă lui Dumnezeu” (Is. 45, 23).

Iubiți credincioși,

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a proclamat anul 2017 drept *Anul omagial al sfințelor icoane, al iconarilor și al pictorilor bisericești*. Cinstirea sau venerarea icoanelor ne apără de idolatrie astăzi, când bunurile materiale, plăcerea, orgoliul, profitul și tehnologia sunt prioritare în viața omului contemporan, constituind o adevărată „închinare la idoli” (Col. 3, 5). Remediul în fața acestei nelegiuiri este, într-adevăr, icoana sfântă ce prezintă chipul omului în care locuiește harul lui Dumnezeu. Ea ne instruiește fără cuvinte și simpla ei vedere ne îndeamnă „să evităm cele rele și să râvnim virtuțile”, cum zice Sfântul Ioan Damaschin.

Dacă Hristos a înviat din morți și S-a înălțat întru slavă, să ne înălțăm inimile înspre „Împăratul împăraților” (Apoc. 17, 14). La aceasta ne îndeamnă îndeosebi icoana lui *Hristos Pantocrator*, ce tronează pe bolta centrală, descoperind faptul că El vine în Biserică, unde locuiește „până la sfârșitul veacului” (Mt. 28, 20). În ambianța ei sacramentală, Domnul lucrează ca Împărat al veacurilor sau al istoriei, dar și al veșniciei divine care irumpe acum și aici, sfințind și deschizând timpul spre orizontul infinit al eternității. Împăratul dumnezeiesc ne vede în durerea noastră, ca să ne susțină, și în păcatul nostru, ca să ne ierte. Important este să ne detașăm de zeitățile false ale lumii trecătoare, străduindu-ne a fi icoane vii ale Dumnezeului înviat și biruitor.

Al vostru către Hristos Domnul rugător,

† IRINEU,

Arhiepiscop al Alba Iuliei